

uvaževaje, da mora podlegla stranka povrniti protivnej stranki stroške z napadanjem prouzročene in potrebne za obrambo svojih pravic (§§. 24 in 26 zak. od 16. maja 1784, št. 69) ter da niso bili potrebni stroški za apelacijski odgovor, — vzprijemši dvorni rekurs tožene Zorice Buršičeve potrdilo kakor odlok razsodbo c. kr. kotarskega soda vodnjanskega od 12. oktobra 1881, št. 5010, obsodilo tožitelja v povračilo stroškov dvornega rekursa s 3 gld. 50 soldov ter pobotalo med strankama stroške druge instance.

T.

„Gmajne“.

Došlo nam je sledeče pismo, in mi ga priobčimo za sedaj brez opazke, in to iz tega namena, da opozorimo naše juriste in sploh one kroge, ki se zato zanimajo na to velevažno uprašanje s prošnjo, da nam iz vseh krajev naše slovenske domovine pošlejo vse, kar o tem predmetu vedo in kar bi utegnilo koristno biti, da se sistematično razpravlja vprašanje o „gmajnah“. —

Častiti gospod urednik!

Dovolite, da Vas spominam na predmet, katerega pravno razpravljanje v Vašem cenjenem listu bi utegnilo vstrezati ne samo juridično učenim, temveč i drugim čitateljem, vzlasti občinskim organom. Predmet katerega mislim, so občinski pašniki, mej ljudstvom sploh imenovani „gmajne.“ Razpravljanje pa, katerega mislim, o „gmajnah“ naj bi se sukalo o pravnem zadržaji takšnih „gmajn.“ V ta namen dozvoljujem si Vam nekoliko opisati zgodovinski ali boljše dejanski značaj naših gmajn po Štajerskem, kateri utegne tudi takšnemu značaju gmajn po Kranjskeji jednak biti; Vas pa prosim, ako Vam je drago, da razmotrite pravni značaj glede na dosedanjo prakso in na višje razsodbe.

Znano je, da naše krajne občine na kmetih sestojé večjidel iz več krajev ali vasij. Vsaka takšna vas pa ima navadno več ali manj pašnikov (gmanj), po katerih imajo tačasni soseščani pravico živino pasti, steljo grabiti itd. Pravico do tahih gmajn imajo po

navadi samo tisti sosesčani (ne občani), kateri so v dotični vasi udomačeni, to je, ki imajo zraven lastne zemlje tudi stanovanjsko poslopje, nikdar pa sosesčanje iz druge vasi, čeravno imajo v tej vasi kakšno pozneje kupljeno zemljišče. O takšnih gmajnah tedaj bi bilo želeti pravnega razpravljanja in osobito o tem, da li ima pri prodaji, razdelitvi in menjavi občinski, okrajni in oziroma deželni odbor taisti upliv, katerega ima v mislih občinska postava; in sploh, da li imajo avtonomni organi pravico in dolžnost umešavati se v gospodarstvo in upravo takšnega soseskinega imetja; dalje, ima li takšno imetje privaten, ali pa javen značaj, in če se ima torej ž njim ravnati po načelih 27. poglavja obč. drž. zak., ali pa po obstoječih političnih zakonih glede občinskega premoženja. Po mojem nemerodajnem mnenji se ima kot občinsko premoženje smatrati ter po občinskih postavah ravnati samo taisto premoženje in taisto dobro, katerega poseduje cela krajna občina kot takšna, ne pa tudi taisto imetje, katerega sem imel poprej v misli, in katera vsaka soseska jedne same občine poseduje za se posebej.

Ako se Vam zdi prilično prihodnjič o tem kaj spregovoriti, vem da bi jako ustregli večini čitateljev Vašega cenjenega lista.

Postavljenje v poprejšni stan ob zamujenem roku v kazenski pravdi.

Z rabsodbo c. kr. porotnega sodnega dvora v Novem Mestu 20. junija t. l. br. 4856 bil je Martin Jožef in Harinje Vasi zavoljo hudodelstva tatvine po §§. 171, 173, 174 II. b in d in 176 II. a kaz. zak. obsojen za 6 let v teško in poostreno ječo, ter da povrne stroške kazenske pravde in plača odškodovanja 1443 gld.

27. junija t. l., torej 4 dnij prepozno zglasil je na zapisnik ničnostno pritožbo, v kateri pravi, da ne more nobene okolnosti imenovati, katera bi utemeljila ničnost, ter da tudi nobenega postavnega ničnostnega uzroka povedati ne more. On pripozna dalje, da je ta ničnostna pritožba zakasnjena, vender prosi, da bi se mu zamuda pregledala, ker je svojemu zagovorniku dru. Wurzbachu precej po razglasitvi rabsodbe naložil, da naj ničnostno pritožbo